

Гей, браття опришки...

Микола Устиянович

Гей, браття опришки, налейте горілки,
До ватри довержте ще дров.
Настрійте ми горло голосом сопілки,
А я вам співати готов.

Гуляймо ми, браття, в угорській границі.
Годі нас дігнати конем.
Одіж ми дістанем в жидівській крамниці,
А жида до дверей приб'єм.

Де гори та бори, яруги скалисті,
Там є наша воля і власть.
Маємо що пити, маємо що їсти,
Любощів гуцулка нам дасть.

Гуляймо ми, браття, де трави зелені,
Де росов вкривається лист.
По корчах сплетених, де сосна звалена,
Не знайде нас, певно, і біс.

Гуляймо ми, браття, бо більше не будем,
Не будем гуляти ми тут.
Як сніги упадуть – голови складемо,
Не дадуть співати нам тут.

Гуляймо ми, браття, поки ще весело
І поки ще яснії дні.
Краще раз злетіти соколом у небо,
Аніж вічно жити в ярмі.